

885.000 persones de la diòcesi de Barcelona es troben en exclusió social

- 📌 Representen el 32% de la població de la diòcesi de Barcelona, 300.000 persones més que l'any 2018
- 📌 Més d'un milió de persones pateixen exclusió residencial i 77.000 llars viuen sense cap ingrés periòdic
- 📌 “Resulta inadmissible que la Renta Garantida de Ciutadania (RGC) només arribi al 28% de la població en situació de pobresa severa, i que a la diòcesi de Barcelona, només l'11,8% de la població en pobresa severa rebi l'Ingrés Mínim Vital (IMV)”, ha afirmat el director de Càritas Diocesana de Barcelona, Salvador Busquets

Barcelona, 04 d'abril de 2022 – En presència de Josep Maria Forné, director general de Serveis Socials de la Generalitat de Catalunya i de Sònia Fuertes, Comissionada d'Acció Social de l'Ajuntament de Barcelona, Càritas Diocesana de Barcelona ha celebrat la Jornada *Pandèmia i exclusió social: La tempesta perfecta*, on s'ha presentat l'informe FOESSA 2021 d'exclusió i desenvolupament social a la diòcesi de Barcelona. Més de 150 persones s'han reunit a la Sala Oriol Bohigas de l'Ateneu Barcelonès, amb l'objectiu de comprendre i analitzar els factors que situen l'exclusió social a l'àrea de Barcelona per sobre de la de Catalunya i d'Espanya.

Mn. Josep Matías, delegat episcopal de Càritas Diocesana de Barcelona, ha sigut l'encarregat de donar la benvinguda als assistents. **Matías ha constatat que les conclusions de l'informe FOESSA són preocupants, i ha fet una crida a replantejar l'ordre de prioritats de l'acció política. “Cal que els governants abordin aquest problema i no ens distreguin ni es distreguin amb temes secundaris. Fer visibles els més vulnerables amb dades objectives i rigoroses és un primer pas per mirar de canviar la realitat en què vivim, però, davant la pandèmia de la desigualtat, hem de ser agosarats, valents i inconformistes”**, ha indicat. En aquest sentit, el delegat episcopal ha reclamat als governants, als sindicats i als diferents agents socials, un gran pacte per aturar l'increment de la pobresa. **“No podem normalitzar el drama de l'exclusió social. Hem d'actuar per construir una societat més cohesionada”**.

Seguidament, Raúl Flores, coordinador de l'Equip d'Estudis de Càritas Espanyola i secretari tècnic de la Fundació FOESSA i Miriam Feu, cap d'Anàlisi Social i Incidència i responsable de l'Observatori de la Realitat Social de Càritas Diocesana de Barcelona han presentat les principals dades de l'informe FOESSA 2021 d'exclusió i desenvolupament social a la diòcesi de Barcelona. Els ponents han explicat que **l'informe s'ha elaborat a partir de 1.800 enquestes, i per mitjà de 37 indicadors, s'ha pogut calcular el percentatge d'exclusió social que hi ha a l'àrea de Barcelona. Feu ha indicat que 885.000 persones de la diòcesi de Barcelona es troben en exclusió social, 300.000 més que l'any 2018. “L'exclusió social a la diòcesi de Barcelona se situa 3 punts per sobre de la de Catalunya (29,10%) i gairebé 9 punts per sobre de la del conjunt d'Espanya (23,4%). La dada és preocupant, i significa que 1 de cada 3 persones de la diòcesi queda exclosa de la societat”**, ha advertit Feu.

Feina i Habitatge: Factors d'exclusió

Raúl Flores ha argumentat que problemàtiques com l'accés a l'habitatge o una major precarietat laboral situen a Barcelona en un nivell d'exclusió social superior al del conjunt de Catalunya. **“97.000 llars tenen tots els seus membres actius a l'atur, 167.000 es troben en inestabilitat laboral**

greu, i 77.000 llars no disposen de cap ingrés periòdic” ha afirmat Flores. Així mateix, també ha explicat que més d’un milió de persones viuen en exclusió residencial. “Un 26,2% de la població (725.000 persones) paga una despesa excessiva en habitatge, que implica que es queda en pobresa severa un cop ha fet front a les despeses d’habitatge i subministraments. Això les col·loca en una situació d’incertesa i patiment constant, ja que no saben si el mes vinent podran pagar totes les despeses de la llar o si més endavant els apujaran el lloguer. És molt complicat construir una vida en aquestes condicions” ha explicat el coordinador de l’Equip d’Estudis de Càritas Española.

Feu ha argumentat que tots aquests factors, sumats a les restriccions i l’emergència de la COVID-19 ha fet augmentar l’angoixa i el patiment de moltes famílies. **“En només 3 anys, les persones amb un trastorn mental diagnosticat han augmentat 9 punts percentuals, afectant un 17% de la població”**. En aquesta línia, la responsable d’Anàlisi Social i Incidència de Càritas ha detallat que més de **140.000 llars de la diòcesi de Barcelona no tenen accés a medicaments per problemes econòmics, i que 33.000 famílies on viuen 118.000 persones afirmen haver passat gana en els darrers 10 anys amb freqüència o en passen ara.**

Les famílies amb infants, les més exposades a l’exclusió social

Les famílies amb infants i adolescents han rebut amb intensitat les conseqüències de la crisi de la COVID 19. Feu ha exposat que a la diòcesi de Barcelona, **l’exclusió social de les llars amb infants i adolescents és del 40%, i que es duplica amb relació a les famílies sense fills.** Així mateix, ha apuntat que **aquesta exclusió és més intensa en les llars monoparentals i les famílies nombroses, ja que 1 de cada 2 famílies es troba en exclusió social.** “Gairebé la meitat de les llars amb menors tenen dificultat per arribar a finals de mes, i el 43% no disposa d’ingressos per a despeses imprevistes. **Són un col·lectiu menys protegit a casa nostra que a la resta de països europeus, i la pandèmia ha agreujat la seva situació”**.

Les famílies manifesten dificultats en tots els àmbits de la vida, però destaca que **un 36% han hagut de reduir les despeses en alimentació, i un 52% les despeses en vestit i calçat. A més, un 11% s’han vist obligades a compartir pis amb persones desconegudes, i el 26% han tingut impagaments relacionats amb l’habitatge.**

Un nou impuls de l’estat del benestar

El director de Càritas Diocesana de Barcelona, Salvador Busquets, ha estat l’encarregat de cloure la jornada. Busquets ha demanat reimpulsar el model d’estat del benestar. “El repte de la protecció social és evitar que aquestes noves situacions de vulnerabilitat es transformin en cròniques. Calen polítiques públiques decidides i enfocades a reduir l’exclusió social”, ha advertit. En aquest sentit, ha demanat augmentar la cobertura de Renda Garantida de Ciutadania (RGC), i implementar una harmonització completa entre l’Ingrés Mínim Vital (IMV) i la RGC. **“Resulta inadmissible que la RGC només arribi al 28% de la població catalana en situació de pobresa severa, i l’Ingrés Mínim Vital (IMV) a l’11,8% de la població de la diòcesi de Barcelona en la mateixa situació”**. Finalment, ha demanat una política decidida d’habitatge social, que faciliti l’accés i el manteniment d’un habitatge digne a la població en situació d’exclusió social. “Celebrem la recent aprovació de la proposició de llei d’ampliació de les mesures urgents per fer front a l’emergència habitacional, però calen, en paral·lel, mesures estructurals que evitin futures emergències habitacionals, i que concentrin els esforços en l’augment del parc d’habitatge social. **És incompreensible que només un 1,7% dels habitatges de Catalunya siguin de lloguer social”**, ha conclòs.

